

การสอนภาษาโดยองค์รวม (Whole Language Approach) เป็นนวัตกรรมการศึกษาที่เสนอแนวคิดใหม่ในการสอนภาษา จากปัญหาการเรียนรู้ภาษาของเด็กซึ่งเกิดจากการสอนที่คร่ำม่งเน้นสาระทางภาษาเป็นหลักทำให้การเรียนการสอนไม่น่าสนใจ ไม่เป็นไปตามธรรมชาติ ไม่เหมาะสมกับวัย ความสนใจ ความสามารถของเด็ก และไม่คำนึงถึงประโยชน์ที่เด็กจำเป็นต้องใช้ภาษาในการเรียนรู้ และสื่อสารในชีวิตจริง การออกแบบพื้นที่ใช้สอยภายในโรงเรียนอนุบาล จึงควรมีบรรยากาศที่จะช่วยให้เด็กปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมภายในได้ดี แต่โรงเรียนอนุบาลที่มีความเหมาะสมและมีการออกแบบสภาพแวดล้อมที่ดีนั้นยังไม่พัฒนาไปมากควบคู่ไปกับแผนการเรียนรู้ในเรื่องภาษาธรรมชาติแบบองค์รวม

การวิจัยนี้มีจุดประสงค์เพื่อศึกษาลักษณะสภาพแวดล้อมทางกายภาพภายในโรงเรียนอนุบาลที่มีการเรียนรู้ภาษาธรรมชาติแบบองค์รวม ตลอดจนกิจกรรมพฤติกรรม ความสัมพันธ์ของพื้นที่ใช้สอย นำมาวิเคราะห์เพื่อเสนอแนะแนวทางในการออกแบบการจัดสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียนอนุบาลที่เหมาะสมตามแนวการเรียนรู้ภาษาธรรมชาติแบบองค์รวมในประเทศไทย

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นการศึกษาจากข้อมูลเอกสารทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง ร่วมกับข้อมูลจากการสำรวจจากโรงเรียนอนุบาลต้นแบบในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ในกรุงเทพมหานคร จำนวน 6 แห่ง วิธีการเก็บข้อมูลใช้ การสังเกตสถานที่ตั้ง การจัดสภาพแวดล้อมภายใน องค์ประกอบการใช้พื้นที่ ศึกษาขนาดอุปกรณ์เครื่องใช้ต่างๆ การใช้วัสดุ และงานระบบ การสัมภาษณ์เกี่ยวกับประวัติ หลักสูตรการเรียน กิจกรรมการเรียนการสอน สภาพปัญหา ความต้องการของผู้ใช้งานในพื้นที่ และใช้แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับความพึงพอใจต่อสภาพแวดล้อมทางกายภาพภายในโรงเรียนอนุบาลในปัจจุบัน จำนวน 2 ชุด สำหรับผู้บริหารและครูผู้สอน 1 ชุด และสำหรับนักเรียนระดับชั้นอนุบาล 1 ชุด กลุ่มตัวอย่างได้มาจากการคัดเลือกตัวแทนในโรงเรียนอนุบาลระดับชั้นอนุบาล 1 - 3 ระดับชั้นละ 1 ห้องเรียน ให้นักเรียนในแต่ละระดับชั้นแสดงความคิดเห็นผ่านการเรียนในชั้นเรียน โดยครูเป็นผู้สรุปผล นำผลที่ได้มาวิเคราะห์ และเปรียบเทียบความแตกต่าง

ของโรงเรียนอนุบาลแต่ละแห่งข้อมูลที่ได้ทั้งหมดนำมาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย เปรียบเทียบ และตีความ เพื่อให้ทราบถึงองค์ประกอบการใช้พื้นที่ สภาพแวดล้อมทางกายภาพภายในที่เหมาะสม และตรงกับความต้องการของผู้ใช้พื้นที่

แต่อย่างไรก็ตามการวัดความพึงพอใจของผู้ใช้พื้นที่นั้นได้มาเพียงเฉพาะนักเรียน และครูบางส่วน ซึ่งไม่ได้ครอบคลุมกลุ่มผู้ใช้ทั้งหมด และไม่ได้มีการแยกพฤติกรรมของนักเรียนออกตามระดับชั้นเรียน

ผลการวิจัยสามารถสรุปแนวทางในการจัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพภายในโรงเรียนอนุบาล ตามแนวการเรียนรู้ภาษาธรรมชาติแบบองค์รวม โดยมีเงื่อนไขของเกณฑ์มาตรฐานของโรงเรียนอนุบาล จากระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ เป็นข้อกำหนดในภาพรวมของกายภาพ แต่มีความต่างของการจัดพื้นที่ในห้องเรียนที่เน้นการจัดมุมกิจกรรมหลัก 6 – 8 มุม จำนวนนักเรียนต่อหนึ่งมุมกิจกรรม 4 – 6 คน จัดให้พื้นที่ส่วนกลางห้องเรียนเป็นพื้นที่ว่าง ใช้งานแบบอเนกประสงค์ ไม่เน้นการจัดโต๊ะเรียนอย่างเป็นระบบ และใช้พื้นที่บริเวณระเบียง พื้นที่อื่นๆ ส่วนในโรงเรียน รวมถึงพื้นที่ส่วนอเนกประสงค์ต่างๆ ในการทำกิจกรรมการเรียนการสอน

“The Whole Language Approach Teaching System” is an innovative education which conveys a new concept of language teaching. Resulted from teachers’ emphasis on the content of language, the problem of children’s language learning has gone through unattractive, unnatural way of teaching, inappropriateness to children’s age, interest and ability, and negligence of using language for the study and communication in real life. Kindergarten is the first place for children to learn the outside world – children’s second home. The design for its interior spaces should create a learning environment for children. The development of building design, however, has not gone so far as that of “The Whole Language Approach Teaching System”.

This research aims to study the physical interior environment of kindergartens which formulates “The Whole Language Approach Teaching System”. Through analyses of activities, behaviors and relationship of utilized area, the research proposes appropriate guidelines for interior environmental design of the kindergarten in Thailand.

This research is a study from theoretical documents and collecting data from six prototypical kindergartens under Office of The Private Education Commission. Methods of data collecting consist of site observation, interior spatial arrangement, area usage, and the studies of equipment size, material usage, and building systems, as well as in-dept interviews – history, curriculum, course activities, problems, and occupants’ needs. Two questionnaires are prepared to ask about users’ satisfaction of Kindergarten’s interior environment: one form for schools’ executives and teachers, the other for Kindergarten students. The sampling group is derived from one class of each level. Students’ opinions from each level are presented through classrooms. The outputs are summarized, analyzed and compared to those of other kindergartens by teachers. All data, finally, are being averaged and analyzed to propose the appropriate guidelines of physical interior environmental design, corresponding to the occupants’ requirements.

The evaluation of users' satisfaction, nevertheless, comes from some sampling groups of students and teachers. It does not cover all users and does not categorize students' behavior in disparate levels.

Complying to "The Whole Language Approach Teaching System", the conclusion of this research proposes appropriate guidelines for interior environmental design of the kindergarten, following the standard criteria of kindergarten, established by the Ministry of Education. The distinction of spatial arrangement in the classroom is manifested in that of 6 – 8 main activity corners, and each corner is able to accommodate 4 – 6 students. The central space in the classroom is prepared for multi-purposed activity without systematic arrangement of desks. The entire areas of the kindergarten building, including balcony, are provided for learning activities.